

رئیس کل سازمان سرمایه‌گذاری خارجی در گفت‌وگو با «ایران» عنوان کرد

۹ میلیارد دلار آمار کاذب سرمایه‌گذاری خارجی در دولت قبل

احیای رابطه اقتصادی خراب شده ایران و چین توسط دولت سیزدهم

گفت‌وگو

جمهوری خلق چین در ساختار اقتصاد جهانی جایگاهی قابل توجه دارد که همواره رابه کار می‌گیرند تا از ظرفیت‌های این کشور در قاره آسیایبهره‌برداری مناسب را داشته باشند. آنچه مشهود است دولت‌های گذشته کشورمان، نتوانستند از توانمندی‌های اقتصادچین به صورت مطلوب استفاده کنند. البته برای تغییر این رویکرد غلط، دولت سیزدهم تمام توان خود را به کار گرفته تا بتواند سفرای جدید را در روابط اقتصادی ایران و چین ایجاد کند. فرصتی پیش آمد تا در گفت‌وگو با دکتر علی فکری، معاون وزیر اقتصاد و رئیس سازمان سرمایه‌گذاری خارجی پیرامون برخی راهبردهای عملیاتی دولت آقای رئیسی برای احیای روابط اقتصادی ایران و چین نظرات ایشان را جویا شویم که در ادامه می‌خوانید.

● آیت الله رئیسی بهمن ماه سال گذشته سفر به چین داشت، به نظر شما این سفر چقدر در تحکیم روابط ایران و چین و افزایش تعاملات اقتصادی نقش داشته است؟

اتفاقات و سفررئیس جمهور ایران به چین علاوه بر بعد سیاسی، یک بُعد اقتصادی نیز دارد که معتقدم هر نوع توسعه روابط اقتصادی با چین به نوعی به نفع ما خواهد بود. با توجه به اینکه در راهبردهای کلان دولت سیزدهم چین به عنوان یکی از کشورهای همسویا جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود و سندن همکاری بلندمدتی نیز بین ایران و چین وجود دارد، می‌توانیم سبک جدیدی از رابطه راهبردی را با آنها تعریف کنیم. واقعیت این است که سفرآیت‌الله رئیسی به چین رابطه بین دو کشور را احیا کرد. ما در حال حاضر در این خصوص در حال برنامه‌ریزی هستیم. همان طور که در جریان هستیید در گذشته اتفاقات ناخوشایندی در روابط ایران و چین رخ داده است. از همین رو اولین گام‌های ما مربوط به بازگرداندن روابط دو جانبه با چین می‌شود تا بتوانیم روابط خود را با آنها به حالت عادی بازگردانیم. زیراتفاقاتی که بعد ازتهایی شدن برجام رخ داد، کمی بنیان‌های روابط ایران و چین را خدشه دار کرد. بنابراین برای داشتن برنامه‌های توسعه‌ای با این کشور ابتدا باید شرایط بین دو کشور را به حالت عادی بازگردانیم. ● درباره خدشه‌دار شدن روابط ما با

کشور چین برخی اعلام می‌کنند که بعد از برجام رئیس جمهوری چین به ایران سفر کرد اما آقای روحانی و تیم حاضر به علت اینکه بیشتر تمایل به سمت غربی‌ها داشتند، از آنها استقبال درخوری نکردند و چینی‌ها از همین را دلخور هستند؛ آیا این امر صحت دارد؟

اگر دلخوری را مبنایش را بر این می‌بینید که مثلاً در آن دوره، در آن سفری که انجام شد، دستمقابل از بُعد تشریفاتی رخ نداد، باید بگویم که من چنین چیزی را باور ندارم. روابط یک قدرت اقتصادی مثل چین با یک قدرت بزرگ منطقه‌ای مثل جمهوری اسلامی ایران به خاطر اینکه یک موضوع تشریفاتی رعایت نشده، دلخوری ایجاد

نمی‌کند و خیلی آسیب نمی‌بیند. در واقع برنامه‌های اقتصادی خود را نشان نمی‌دهد. واقعیت این است که آن چیزی که اتفاق افتاد، فراتر از این حرف‌ها و موضوعات تشریفاتی بود. در واقع طرف چینی در آن دوره زمانی، تصور می‌کرد که با بهبود شرایط هر رخ داده و قضایی که به سمت گشایش کشور در حرکت است؛ می‌تواند فضای جدید را نسبت به گذشته با ایران تجربه کند. اما در همکاری که صورت گرفت به علت امیدواری‌هایی که نسبت به غرب وجود داشت، نه تنها چنین اتفاقی رخ نداد، بلکه در حوزه‌هایی نیز این کشور به دست فراموشی سپرده شد. از سوی دیگر علاوه بر این موارد در برخی پروژه‌های اقتصادی برخورد مناسبی نیز صورت نگرفت. به طور مثال وزیرراه و شهرسازی وقت، در مورد برقی کردن راه‌آهن تهران -مشهد و برخی دیگر از موضوعاتی که در آن زمان وجود داشت سخنانی گفتند و به چین اعلام کردند که آنها نیز باید همچون سایر طرف‌های خارجی در صف همکاری با ایران قرار بگیرند؛ در حالی که زمانی که یک کشور در دوران سخت با شما همکاری می‌کند، انتظار دارد زمانی که از شرایط سخت عبور کردید و در فضای باثباتری قرار گرفتید بیرون از صف، همکاری‌های جدید را با شما شکل دهد. اما این همه، کشور چین این شرایط را پذیرفت و زمانی که وارد شد، آقای وزیر سابق راه و شهرسازی در مورد ضمانتنامه‌ها برخوردی با آنها کرد که با طرف غربی چنین برخوردی صورت نگرفته بود؛ در حالی که اگر کشوری همانند شما در کشورها در صف قرار می‌گیرد باید همانند سایرین نیز با آنها برخورد شود؛ یا اگر بیرون صف است باید این امر یک امتیاز برای او محسوب و چین و آمریکا به تئاجر همکاری اعلام کنیم همانند سایرین هستند اما زمانی که قصد مکتوب کردن مواردی همچون ضمانتنامه و... را داریم؛ عنوان کنیم که با سایر کشورها متفاوت است. در واقع در موضوعات اقتصادی کشور یک پیام دو دوهوا امکان‌پذیر نیست و همین نوع برخورد هانه می‌تواند دلخوری ایجاد کرد، بلکه منجر به نوعی بی‌اعتمادی نیز شد. از سوی دیگر وجود تاخیرهایی در برخی از پروژه‌ها که اجرای آن با کشور چین بود رانمی‌توانیم انکار کنیم و باید از زبانی می‌شد که این تأخیرها به چه دلیل رخ داده است. اما در آن دوره چنین اقدامی صورت نگرفت و بلافاصله همکاری خود را با چین قطع کردند. در حالی که واقعا باید تک به تک این موارد مورد بررسی قرار می‌گرفت تا بدین‌جه اتفاقی افتاده است. به طور مثال شما مشاهده کنید که در پرونده‌هایی همچون برقی کردن راه‌آهن چه اتفاقی افتاد؟ در سایر پروژه‌هایی که چین‌ها در ایران اجرای آن را به عهده گرفته است، زیرا این موارد موضوعی نیست که در روابط یک قدرت اقتصادی در سطح چین با سه‌گانه مجلس برای مسکن نهایی شد. وی اضافه کرد: مجلس یازدهم در مدت زمان فعالیت خود سه گام اساسی و مهم برای حل معضل مسکن برداشت، برای تسهیل تولید مسکن، طرح جهش تولید مسکن تصویب شد تا دست دولت برای ساخت مسکن باز شود و امروز نیز دولت به پستوانه همان قانون به دنبال ساخت مسکن است.

آمارهای وزارت راه و شهرسازی نشان می‌دهد مجموع مسکن‌های ساخته شده در دولت قیل حدود ۴۰ هزار واحد است به این قیل حدود ۴۰ هزار واحد است به این ترتیب در تولید، عرضه و تأمین مسکن کشور با کم‌کاری تاریخی مواجه شده‌ایم و در ۸ سال، سالانه حدود ۹۰۰ هزار واحد مسکونی کمبود داریم. تولید و عرضه مسکن و ساماندهی بازار با هدف حمایت از مستأجران، دو برنامه‌ای است که دولت همزمان به پیش می‌برد. **تولیدمسکن** در برنامه تولیدی که در قالب نهضت ملی مسکن اجرا می‌شود ساخت مسکن شهری و روستایی، نوسازی بافت فرسوده، ساخت شهرک‌های جدید و توسعه برنامه‌های مسکن در شهرهای جدید، محورهای برنامه است. در بخش تولید، دولت ساخت مسکن به‌خصوص برای دهک‌های پایین به عنوان یکی از برنامه‌های اصلی خود قرار داده که در کنار نهضت ملی مسکن، راهکارهای دیگری از جمله نوسازی بافت فرسوده نیز به صورت جدی در دستور کار قرار گرفت. نوسازی سالانه ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار مسکن در نهضت ملی مسکن گنجانده شده است. نوسازی بافت‌های فرسوده از دهه ۸۰ در برنامه‌های جامع بخش مسکن گنجانده شده و بیشترین عملکرد این برنامه مربوط به سال ۹۰ و ۹۱ است که مسکن‌های ساخته شده در دولت سیزدهم ۴۰ هزار واحد است به این ترتیب در تولید، عرضه و تأمین مسکن کشور با کم‌کاری تاریخی مواجه شده‌ایم و در ۸ سال، سالانه حدود ۹۰۰ هزار واحد

● دولت قبل ادعا می‌کرد میبادی‌ای که چین کمک کرده بود قبل از سال ۹۲ که تحریم‌ها را از طریق آنها دور بزنیم، زمان مذاکرات برجام لو رفته و حتی شرکت‌های چینی بابت این موضوع ضرر کرده‌اند، به طوری که حتی توسط کشورهای غربی جریمه شدند. نظر شما چیست؟

اصلاً نمی‌توان این امر را در قالب روابط با چین رصد کرد. در مورد موضوع برجام و تعریفی که دولت قبل از آن داشت تعریف‌ها با مشکلات متعددی مواجه بودند. زیرا برخی مواقع تصور فعالان آن دولت این بود که تحریم‌ها به‌طور کل از بین رفته است. در حالی که کلاً همه مذاکراتی که انجام شده بود، رفع تحریم‌های مرتبط با موضوع هسته‌ای ایران بود، بنابراین بسیاری از تحریم‌ها در جای خود باقی مانده بود. در آن مقطع نسبت به موضوع رفع تحریم‌ها اغراق شده بود به طوری که اغلب فعالان اقتصادی تصور کردند همه تحریم‌ها از بین رفته است. بنابراین می‌تواند خیلی عادی و بدون هیچ نوع نادبیری که فشارهای تحریمی یا ریسک‌های تحریمی را متوجه‌شراکند

با سایر کشورها بخصوص کشورهای غربی معاملات خود را انجام دهند. در واقع چنین رویکردی ناشی از برآوردهای غلطی بود که وجود داشت به این معنا که در آن مقطع تصور شده بود که در مورد همه تحریم‌ها حتی تحریم‌هایی که در رابطه با موضوع هسته‌ای بود مذاکراتی صورت گرفته و چون قول برداشتن آنها را داده‌اند، بنابراین تحریم‌ها از بین خواهد رفت.

در واقع قبل از خروج آمریکا از برجام، فضایی برای ایجاد کردند که حتی کشورهای غربی ابتدا به منظور معامله با ایران وارد شدند. اما بعد از مدتی شروع به خروج از پروسه‌های همکاری با ایران کردند. به‌طور مثال یک بانک ایتالیایی در شروع مذاکرات خود با ایران اعلام کرد هدفش میلیارد دلار تأمین اعتبار برای پروژه‌های مختلفی که شرکت‌های ایتالیایی می‌خواهند در ایران اجرا کنند، در نظر گرفته است. اما همان طرف‌های ایتالیایی که به‌انتهای پروسه همکاری که رسیدند، اعلام کردند ما می‌توانیم به میزان سفاز کردن حساب برای سفارت یا کارکنان بازرگانی خود نیز تریق کنیم. این امر به آن معنا است که آنها نیز تصور می‌کردند که در حوزه حذف تحریم‌های ایران قرار است اتفاقات مثبتی رخ دهد. در حالی که یک نوع بزرگ‌نمایی در حال شکل‌گیری بود

که تا کشور چین بود رانمی‌توانیم انکار کنیم و باید از زبانی می‌شد که این تأخیرها به چه دلیل رخ داده است. اما در آن دوره چنین اقدامی صورت نگرفت و بلافاصله همکاری خود را با چین قطع کردند. در حالی که واقعا باید تک به تک این موارد مورد بررسی قرار می‌گرفت تا بدین‌جه اتفاقی افتاده است. به طور مثال شما مشاهده کنید که در پرونده‌هایی همچون برقی کردن راه‌آهن چه اتفاقی افتاد؟ در سایر پروژه‌هایی که چین‌ها در ایران اجرای آن را به عهده گرفته است، زیرا این موارد موضوعی نیست که در روابط یک قدرت اقتصادی در سطح چین با سه‌گانه مجلس برای مسکن نهایی شد. وی اضافه کرد: مجلس یازدهم در مدت زمان فعالیت خود سه گام اساسی و مهم برای حل معضل مسکن برداشت، برای تسهیل تولید مسکن، طرح جهش تولید مسکن تصویب شد تا دست دولت برای ساخت مسکن باز شود و امروز نیز دولت به پستوانه همان قانون به دنبال ساخت مسکن است.

آمارهای وزارت راه و شهرسازی نشان می‌دهد مجموع مسکن‌های ساخته شده در دولت قیل حدود ۴۰۰ هزار

واحد است

به این ترتیب

در تولید،

عرضه و تأمین

مسکن کشور

با کم‌کاری

تاریخی مواجه

شده‌ایم و در

۸ سال، سالانه

حدود ۹۰۰ هزار

واحد مسکونی

کمبود داریم

اگر قرار بود با همان شیوه دولت قبل، میزان جذب سرمایه خارجی را اعلام کنیم، باید اول دولت سیزدهم، به جای عدد ۵ میلیارد دلار، رقم ۹ میلیارد دلار را برای آن در نظر گرفتیم

سؤال خوبی پرسیدید. اگر قرار بود با همان شیوه دولت قبل، میزان جذب سرمایه خارجی را اعلام کنیم، باید در یک سال اول دولت سیزدهم، به جای عدد ۵ میلیارد دلار، رقم ۹ میلیارد دلار را برای آن در نظر می‌گرفتیم. زیرا در حال حاضر هستند سرمایه‌گذاران خارجی‌ای که وارد شدند؛ اما به دلایلی نشده سرمایه‌گذاری خود را در ایران داشته باشند که ما در آمار نهایی خود آنها را حذف کرده‌وقم ۹ میلیارد دلار را اعلام کرده‌ایم. در حالی که در سال بعد از برجام، رقم نزدیک به یازده میلیارد دلار اعلام شده بود که حداکثر ۲ میلیارد آن معتبر و مابقی مجوزهایی بود که باطل شده بود!

آنچه که رخ داده این است که در یک سال اول دولت سیزدهم، به جای اینکه منتظر برخی مذاکرات سیاسی بمانیم، با تعریفی که از تحریم داشتیم به سراغ کشورهای رقیب تحریم‌کننده یا همسایگان جمهوری اسلامی برای سرمایه‌گذاری رفتیم. زیرا این کشورها خود را با ما هم‌سرنوشت می‌بینند و خیلی از مواقع تحریم را در جهت منافع خود ارزیابی نمی‌کنند. البته این اقدام به این معنا نیست که مذاکرات مربوط به تحریم را کنار گذاشته‌ایم بلکه با قدرت در حال پیگیری آن نیز هستیم. در روند جدید به جای اینکه منتظر بمانیم برجام مجددی شکل بگیرد و بعد، از کشورهایی که در حال حاضر به علت تحریم با ایران همکاری نمی‌کنند جذب سرمایه داشته باشیم؛ از این فرصت بهره‌برده و سرمایه‌گذار جذب

کرده‌ایم. نتیجه این اقداماتی که صورت گرفت این بود که بیشترین جذب سرمایه را در همین یک سال اول دولت از روسیه داشته‌ایم. یعنی ما روسیه را از ابتدا به عنوان یک کشور همسویا جمهوری اسلامی مورد توجه قرار داده بودیم و سعی کرده‌ایم طرح‌هایی را که با آنها در نظر گرفته‌ایم را اجرایی کنیم. علاوه بر آن امکان ورود سرمایه‌گذاران روسی به ایران را نیز باید تسهیل می‌کردیم، زیرا می‌دانستیم آنها

امارات بیشترین سرمایه‌گذاری را در کشور داشت. البته ممکن است این کشور مبدأ خیلی از سرمایه‌گذاری‌ها نباشد؛ در واقع سایر کشورها از طریق امارات در ایران سرمایه‌گذاری کنند. اما به‌یام امارات ثبت ما در یک منطقه زندگی می‌کنند، طبیعی است که هم‌سرنوشت باشیم. بنابراین سرمایه‌گذاران متعدد به منظور انجام فعالیت‌های مختلف در ایران از طریق امارات سرمایه‌گذاری کرده و فعالیت‌هایی را انجام می‌دهند که می‌تواند نوعی منافع محسوب می‌شوند که در حال حاضر وارد جنگ با آنها نیز شده‌اند. البته در آن دوره هنوز جنگی نبود. البته در حال حاضر موافقتنامه‌ها، یادداشت‌ها، تفاهم‌ها و... وجود دارد، اما سه علت اینکه به مرحله اجرایی نرسیده، آنها را در آمارها قید نکرده‌ایم و تنها موافقتنامه‌هایی را که به مرحله اجرایی رسیدند را در محاسبات خود قرار داده‌ایم که میزان آنها ۲/۷ میلیارد دلار است. این بیش از نیمی از آن سرمایه‌گذاری است که در یک سال اول دولت سیزدهم فقط با روسیه داشته‌ایم. اگر رده‌بندی در خصوص حجم سرمایه‌گذاری در یک‌ساله اول دولت داشته باشیم بعد از روسیه امارات بیشترین حجم سرمایه‌گذاری در کشور را دارد و پس از آن ترکیه قرار می‌گیرد. یکی از دلایلی که موجب شد روسیه در این رده‌بندی در رتبه نخست قرار گیرد تشخیص صحیح هدف بود که منجر به جذب سرمایه‌های قابل توجهی در کشور شد. عمدتاً سرمایه‌گذاری‌های روسیه در حوزه‌های نفت و انرژی بود که بیشتر دولت تلاش شده تا با سیاست‌های کلان در ترحیزات نفتی و نفت متمرکز شدند و با تسهیلات و همکاری‌ای که وزارت نفت می‌کنیم. اما این راهبرد که بخوایم منتظر نباشیم تا یک مورد سرمایه‌گذاری در برنامه‌هایی را برای آن زمان طراحی کنیم را کنار گذاشته‌ایم.

اقتصادی

اخبار

«علی بابا»، با سپردن تعهد رفع تعلیق شد

رئیس سازمان هوپایمی کشوری از رفع تعلیق مجموعه خدمات مسافرت هوایی و گردشگری علی باباخبر داد.

محمد محمدی بخش با اعلام این خبر اظهار داشت: بر اساس تعهدی که مجموعه خدمات مسافرت هوایی و گردشگری علی بابا، به سازمان هوپایمی کشوری داده، این سایت رفع تعلیق شد. وی ادامه داد: چنانچه تخلفات مجموعه خدمات مسافرت هوایی و گردشگری علی بابا ادامه یابد، این شرکت این بار «لغو مجوز» خواهد شد. روز ۲۲ خردادصاه بود که حسن خوشگو، معاون هوانوردی سازمان هوپایمی در صفحه شخصی خود نوشت: مجوز مجموعه خدمات مسافرت هوایی و گردشگری سفرهای علی بابا به علت بی‌توجهی به تذکرات و ادامه روند گرفتاروشی تعلیق شد.

بهره‌برداری از قطعه جدید آزادراه تهران-شمال

مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل کشور گفت: قطعه جدید آزادراه تهران-شمال به طول ۲۲ کیلومتر که شامل باند غربی قطعه دوم است، تیرماه امسال افتتاح می‌شود.

شیرالله خادمی با اشاره به جلسه مشترک خود با وزیر راهوشهرسازی که درباره زمان افتتاح منطقه دوم از آزادراه تهران-شمال برگزار شد، افزود: نخستین آزادراهی که در

سال ۱۴۰۲ برای افتتاح آماده می‌شود، باند رفت قطعه دوم آزادراه تهران-شمال است. وی گفت: در حضور وزیر راهوشهرسازی جلسه‌همانگی همه دستگاه‌ها به منظور بهره‌برداری از آزادراه تهران-شمال برگزار شد، زیرا پیش از افتتاح این قطعه باید بسیاری از دستگاکها از جمله پلیس راه، اورژانس، سازمان راهداری و... برای ارائه خدمات به این محور آماده‌گی داشته باشند.

خادمی تصریح کرد: پشته‌های فیزیکی منطقه‌ای که در آسفالته بهره‌برداری است ۹۶ درصد است و برنامه این است که تا تیرماه امسال باند غربی (باند رفت) قطعه دوم بهره‌برداری قرار گیرد. امیدواریم با افتتاح این قطعه بخشی از مشکلات مسافران که در محور چالوس با آن مواجه هستند حل شود. معاون وزیر راهوشهرسازی گفت: کل منطقه دوم ۲۲ کیلومتر است که هفت درصد این قطعه ۸۰ و ۲۰ درصد طول مسیر تونل است، بنابراین نزدیک به ۸۷ درصد طول مسیر یا پل است یا تونل که آن را تبدیل به سازه‌ای سنگین و سخت در طول عملیات راه‌سازی محور کرد.

اولتیماتوم شورای رقابت به بهمن موتور

عرضه خودروی دیزگیتی پرستیز مغایر با مفاد دستورالعمل تنظیم بازار خودروی سواری مصوب شورای رقابت در بهمن ماه سال ۱۴۰۱ است. سید محمدرضا سیدنورانی رئیس شورا و مرکز ملی رقابت با بیان این مطلب در نامه‌ای خطاب به مدیرعامل بهمن موتور اخطار داد که عرضه خودرو در بورس اقدامی ضد رقابتی و متخلفانه است و باید بسرعت متوقف شود. نورانی افزود: بر اساس دستورالعمل بهمن ماه سال گذشته شورای رقابت، عرضه خودروی سواری باید از طریق سامانه یکپارچه فروش خودرو صورت گیرد. رئیس شورا ملی رقابت تأکید کرد: هرگونه اقدام برخلاف مفاد دستورالعمل مذکور، تخلف ضد رقابتی محسوب می‌شود و منجر به پیگیری قانونی از طریق مراجع نظارتی و قضاتی خواهد شد. بر این اساس به آن شرکت اکیداً اخطار می‌شود که این اقدام ضد رقابتی و متخلفانه را بسرعت متوقف کند.

● درباره پیوستن جمهوری اسلامی ایران به سازمان همکاری شانگهای نیز باید بگویم چنین اقدامی یک ظاهر سیاسی دارد، اما در آن یک محتوای اقتصادی نهفته است. در واقع فقط ظاهر سیاسی این امر که پیوستن به این سازمان و شرکت در جلسات آن است اهمیت ندارد، بلکه این اقدام محتوایی اقتصادی نیز برای کشور به همراه دارد. البته باید در نظر داشت ما هنوز در این خصوص سرعت زیادی نداریم و در حال حاضر در دولت درباره حوزه‌هایی همچون ریلی در حال بحث و گفت‌وگو هستیم. در واقع ما در حوزه‌های ریلی هنوز به نقطه‌ای که مدنظر است، نرسیده‌ایم و در اتصالات کردیرو که در شرق، غرب، شمال و جنوب کشور وجود دارد باید سرعت بیشتری ایجاد کنیم، زیرا با توجه به موقعیت جغرافیایی ایران این امر می‌تواند خیلی بیشتر از منابع درآمذی گذشته، برای کشور درآمدزایی کند.

ساخت قرار دارد. سال گذشته ۲۰۰ هزار واحد به بانک‌ها برای دریافت تسهیلات معرفی شدند که بانک‌ها با ۱۱۰ هزار و ۱۸۹ واحد عقد قرارداد کردند و مابقی نیز در حال روند پرداخت تسهیلات نهضت ملی مسکن در بخش روستایی است.

ساماندهی بازار

به عقیده کارشناسان اقتصادی نمی‌توان در خصوص افزایش چشمگیر قیمت مسکن و بخصوص اجاره بها چاره‌اندیشی کرد مگر آنکه بازار زمین و مسکن به‌طور زیرساختی کنترل شود. به همین دلیل در نوسازی وارد کردن چندین میلیون مسکن احتکار شده به بازار مسکن، قانون مالیات بر اجاره‌های خانه‌های خالی در مجلس تصویب و ابلاغ شد و با تصویب یک قانون مؤثر با استفاده از تجربه بسیاری از کشورهای پیشرفته دنیا، زیرساخت قانونی برای مقابله با آشفته‌ها بازار اجاره مسکن ایجاد شده است. طرح ساماندهی بازار اجاره در صورت اجرای مناسب می‌تواند افزایش سالانه اجاره‌بها را ضابطه‌مند کند. هر ساله نسبت به تعیین سقف یا میزان اجاره‌های نهضت ملی مسکن و افزایش شرط آن اقدام کند. شورای مسکونی همراه با اجرای قوانین تعیین سقف و میزان افزایش یاد شده این ماده را تا قبل از پایان اردیبهشت هر سال

^[1] در برنامه تولیدی که در قالب نهضت ملی مسکن اجرا می‌شود ساخت مسکن شهری و روستایی، نوسازی بافت فرسوده، ساخت شهرک‌های جدید و توسعه برنامه‌های مسکن در شهرهای جدید، محورهای برنامه است

^[2] در تولید، عرضه و تأمین مسکن کشور با کم‌کاری تاریخی مواجه شده‌ایم و در ۸ سال، سالانه حدود ۹۰۰ هزار واحد

^[3] تولید و عرضه مسکن و ساماندهی بازار با هدف حمایت از مستأجران، دو برنامه‌ای است که دولت همزمان به پیش می‌برد